

Sag T-124/99

Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc mod Det Europæiske Atomenergifællesskab

»Erstatningssøgsmål — ansvar uden for kontraktforhold — oversvømmelse — tilstopning af en kollektor af spildevand — forældelsesfrist — forældelsen ikke afbrudt«

Rettens kendelse (Anden Afdeling) af 17. januar 2001 . . . . . II- 55

Sammendrag af kendelse

1. *Erstatningssøgsmål — forældelsesfrist — begyndelsestidspunkt — sagsøgeren finder på tidspunktet for fremsættelsen af sit krav endnu ikke at råde over alle de nødvendige elementer til at godtgøre, at Fællesskabet ifalder ansvar — uden betydning (Euratom-statutten for Domstolen, art. 44)*

2. Erstatningssøgsmål — forældelsesfrist — afbrydelse — betingelser

(EF-traktaten, art. 173 (efter ændring nu art. 230 EF) og art. 175 (nu art. 232 EF); Euratom-traktaten, art. 146 og 148; Euratom-statutten for Domstolen, art. 44)

1. Formålet med den retspraksis, hvorefter forældelsesfristen for et erstatningssøgsmål ikke begynder at løbe, før alle de betingelser, som er en forudsætning for erstatningspligten, er opfyldt, er at indføre et kriterium, hvorefter det tab, som kræves erstattet, skal være kendt i det tilfælde, hvor Fællesskabets ansvar har sin oprindelse i en generel retsakt. I dette tilfælde kan forældelsesfristen altså heller ikke begynde at løbe, før retsaktens skadevoldende følger har vist sig. Denne praksis ophæver ingenting det afgørende kriterium i artikel 44 i Euratom-statutten for Domstolen, hvorefter den omstændighed, der ligger til grund for tabet, skal være indtrådt. Domspraksis præciserer altså i det væsentlige blot rammerne herfor i tilfælde, hvor der anlægges et erstatningssøgsmål på grund af skade, som er lidt ved gennemførelsen af en generel retsakt, der er vedtaget på fællesskabsplan. Under alle omstændigheder kan det forhold, at sagsøgeren på tidspunktet for fremsættelsen af erstatningskravet endnu ikke finder at råde over alle de nødvendige elementer til at kunne godtgøre under en retssag, at Fællesskabet ifalder ansvar, ikke i sig selv forhindre, at forældelsesfristen begynder at løbe. I modsat fald sammenblandes det processuelle kriterium for forældelsesfristens begyndelse med konstateringen af erstatningsbetingelsernes opfyldelse, som i sidste ende må foretages af den ret, der skal træffe den endelige afgørelse vedrørende tvistens realitet.

(jf. præmis 23 og 24)
2. Fristen for forældelse af et erstatningssøgsmål mod Fællesskabet afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Fællesskabets retsinstanser, eller ved at kravet forud gøres gældende over for vedkommende institution, idet forældelsen i sidstnævnte tilfælde dog alene afbrydes, såfremt kravet følges op af et sagsanlæg inden for den frist, som er fastsat i EF-traktatens artikel 173 (efter ændring nu artikel 230 EF) og EF-traktatens artikel 175 (nu artikel 232 EF), som svarer til Euratom-traktatens artikel 146 og 148.

(jf. præmis 25)